

Mike Heuting

Het leven kent twee verplichtingen: goed je tijd besteden en blijven leren.

Virus

Mike Heutink (1961) heeft tien jaar bij het Korps Commandotroepen in Roosendaal gediend. In zijn vrijetijd ging hij duiken bij de Commando Duikvereniging en was hij sportschutter met een M1 Garand. De Garand is een semiautomatisch geweer dat tijdens de Tweede Wereldoorlog veel gebruikt werd in het Amerikaanse leger. Amerikanen noemen het wel 'The rifle that won the war' - het geweer dat de oorlog won. Met een maatje van de schietbaan haalde Heutink zijn jachtakte in 1995 en gingen ze samen op kleinwildjacht in Nederland. Maar toen Heutink via zijn werk werd uitgenodigd voor een jachtweekend in Duitsland, werd hij besmet met het grofwildvirus. Hij is er nooit meer vanaf gekomen.

Frustratie

Heutink was vanaf dat moment een tot twee keer per maand gast in Duitsland. Na verloop van tijd mocht hij zelf gasten meenemen. Zijn gasten stuurden regelmatig berichtjes (MMS-

jes) vanaf de hoogzit of het beest op de foto wel geschoten mocht worden. Of nog erger: of ze wel het juiste dier hadden geschoten. Het frustreerde hem zo dat de jagers nauwelijks verstand van grofwild hadden dat hij besloot zijn gasten voor te bereiden. Dus op de eerste avond van zo'n jachtweekend liet Heutink hen dia's zien en vertelde wat over de bejaging. Zijn fotocollectie groeide al snel uit tot een verzameling van meer dan 150 stuks. Ook zijn toelichting werd steeds uitgebreider dus besloot hij het op papier te zetten. De eerste versie van de grofwildcursus was geboren. Dit alles speelde rond 1998.

Führend

We maken even een sprongetje in de tijd. In 2013 is Heutinks grofwildcursus uitgegroeid tot een 180 pagina's tellend full colour cursusboek. Het geeft uitgebreid antwoord op de meeste vragen over grofwild. Waar en hoe kun je ze het beste bejagen? Hoe ziet het fenotype eruit? Welk kaliber is de beste keuze? Allemaal vragen zo uit de praktijk. Heutink geeft een voorbeeld aan de hand van een vrouwelijk wild zwijn, op zijn Duits een bache (spreek uit: bagge). "Wist je dat er drie soorten

baches zijn? Een führende bache, een lacterende bache en een leitbache? Een führende bache heeft frischlingen bij zich lopen, een lacterende bache heeft melk op de tepels (frischlingen - pyjamaatjes - zijn nog zogend) en een leitbache, die voert de rotte aan." Heutink vervolgt: "In de staatsboswachterij kunnen we volgens de regels eigenlijk nooit meer een vrouwelijk stuk schieten dat ouder is dan een jaar, want dat is bijna altijd führend. Frischlingen van een maand of zes, zeven oud, worden namelijk al beslagen. Dus voordat ze een jaar oud zijn, zijn ze al führend. En er is meteen een familieverband. Niet schieten dus. In een particulier jachtveld gelden weliswaar andere regels maar ook daar geldt dat als je een rotte hebt met een führende bache, wat overlopers en een paar frischlingen, en je schiet de bache, dan heb je een club pubers bij elkaar die het maisveld helemaal kort maken. Ze hebben geleerd hoe ze de maisstengel moeten omknakken, dat doen ze dus ook massaal en vervolgens vreten ze niets op."

Bruikbare inzichten

Wat begon als een informatieavond voor zijn jachtgasten in Duitsland, groeit langzaam uit naar twee avonden theorie over

grote hoefdieren en een avond praktijk op de schietbaan in Nederland. Vanwege veel animo blijft Heutink zijn cursus door ontwikkelen. De theorieavonden en de praktijk blijven maar worden uitgebreid met vier dagen praktijk: aanzitjacht in Duitsland. De populariteit van Heutink's grofwildcursus stijgt verder en Heutink voegt aan de bijna volwassen cursus nog een extra dag toe: 's morgens naar Stadspark Berg & Bos in Apeldoorn om zwartwild aan te leren spreken en 's middags naar de schietbioscoop in Harderwijk. Een van de leermethodes die Heutink in de schietbioscoop hanteert: eerst roepen wat het is en dan pas schieten; of niet uiteraard. Zo heeft hij menig ervaren jager tot zeer verhelderende inzichten zien komen.

Grofwildcursus bij SJN

De grofwildcursus is uiteindelijk zo'n succes gebleken dat de Stichting Jachtopleidingen Nederland (SJN) het theoriedeel van zijn cursus kocht en doorontwikkelde. Vanaf het voorjaar 2018 is de SJN-basiscursus Grofwild beschikbaar. Volledig in lijn met zoals Heutink het heeft bedacht: kennis over het bejagen van grofwild. Weinig over beheer of terreinonderhoud, puur over de jachtpraktijk. Alle hoefdieren komen aan bod: ree, edelhert, damhert, wildzwijn en moeflon. Dus niet de vos, de das of de wasbeer; geen vliegwild en geen kleinwild. Wat wel aan bod komt zijn onderwerpen als jachtmethoden, het schot, schottekens en nazoek, uitrusting, sporen lezen en trofeeën en tradities. Heutink is beretrots: "De SJN gaat actief het praktijkdeel van de Grofwildcursus promoten. Die vindt, net zoals eerst, nog steeds plaats in Duitsland. Nieuw daarbij is wel dat de eerste van de vier dagen een wildpark wordt bezocht. Alles is gericht op het zo goed mogelijk aanspreken van het wild. Bij de Grofwildpraktijkcursus zijn inbegrepen: alle overnachtingen, een jaar lang een Duitse jachtakte en het afschot van niet-trofee dragend wild." Heutink is continu bezig om jagers succesvoller te laten zijn. De cursus Lange Afstand Schieten is daar een prima voorbeeld van. In Emmen leren jagers in vijf uur tijd vanuit verschillende posities een doel te raken op 100, 200 en 300 meter. Uiteraard is er volop aandacht voor het materiaal waarmee geschoten wordt, maar het allerbelangrijkste is de jager die straks in het veld, met de adrenaline suizend in zijn oren, een goed schot moet afgeven. Als dat lukt, dan is de missie van Heutink geslaagd. 🐾